

בשלשה פרק ראשון סנהדרין

מסורת הש"ס

ומרמרא יט טס מקרקה, וילcy מלן ספליג לא פלני זכר מלכג מגן
ן דהומי: ייטישון קלאיס אהמי. נבד מלהיטס אולמור למעלן
עיגן קהמי ומעלן דמיות לדמוץ כי ד' דארך וסו, ייטישון.¹⁰ קלאיס
קליס סהמוי למלעת וולאיס סהמוי כרונ גויס שטחן
ופדר זכרן ופדר. צקען דמיון
ונשביר דימוי וככובב דימוי כמיון
(ויקלה 7) ומכתען דקבי נכפלס קהט
בדמלוכס: פגוי דזין. סולוט ליכתנ
כוון דמיון קוו כמיין הווי מיתנן
מידיע דסלאם ממנה מעכבי. סיכול
גע נרכנקן: ואטל דין ווא. דלען
לעככו נלה לוי נלגיינ דנטכלס להט
קניא: נלהמו דמיט. נברשת למטע
גען חעטן בעטן דנטכטטן קאול
דכטינ (ויקלה 8) וזה מודס הנטטן
על פער המגונע: נלהמו דמייס

¹⁰ אלא דב' ע' יש אם
¹¹ קמפלני רבוי סבר
ורובנן סברוי רישען
דרוען לא פלני רבען
¹² וכופר וכופר מפני
דמים למפה ונאמר
באמוראים למטה
כיפר אף דמים
במונגה אחת כיפר

גלוין השם

(ב) קיימות. נסן מהר נסנו דיסס נטעס לנטו
לנטו מוטט פטקלינו נטולו פטליוטיס
וונטס ונטו דיסס נטעס נטעס נטעס
מווטט פטקלינו דיזיינו מטלון נטה
דומיט נס קראונט וווקלן מטלון
דיסס גאלומירס מטלון צאנקן צאנקן
דיסס גאלומירס מטלון צאנקן צאנקן
טקט כיבר זקס נסן פטט נסן פטט

הנחות הב"ח

מורה במתן

דיני ממונות בשלשה

4

עין משפט
גר מצוות

דברין חמאות וארכע קרגנות. מילאה כל מה פ' פיטס מפיטס לנו גמරין
 נסכל ב' ס' זומניא דז' נט' דכש' קרכ' פלך כוכן מסיח' נפל'
 כתעלם דבוך אן נכוו וטכני ע' ע' קח ען גג דכלולו מטהות
 ייעטו וס' דלון מה לאו יהוונת מיטפיטים וטחינה כוון דלאקון דלון פלייג
 ברה' הטעם מיטפיטים דלא קאנון טר' רט'

אמורתה יש אם למקרא אלא דבר ע"ש אם למקרה ורבנן בהא קמיפלוי רבינו סבר רישעון אליהם אחרני ורבנן סברין רישעון רהארך ⁽⁶⁾ וראי ור' בן רועץ לא פליין רבנן עליה ב"ה ⁽⁷⁾ ריתניא ² וכבר ³ וכבר מפני הרדי והלא דין הוא נאמר דמים למטה ואמר דמים למעללה מה דמים האמורים למטה שנותן במתנה אחת כביר אף דמים האמורים למעללה שנתן במתנה אחת כביר או כלך לדרך זו נאמר דמים בחוין ונאמר דמים בפניהם מה דמים האמורים בפניהם חביר אחת ממנחות לא עשה ולא כלום אף דמים האמורים בחוין חביר ⁽⁸⁾ אחת ממנחות לא עשה כלום נראה למי דומה דין בחוין וחוץ וחוץ ונאן דין חוץ מפניהם או כלך לדרך זו רדין החטא וד' קרות מחתאת וארכבע קדנות ואילו יוכה והשאן חטא וד' קרות תלמודו לומר וכבר וכבר וכבר מפני הרין כיבר ע"פ שלא נתן אלא שלשה כיבר אף על פי שלא נתן אלא ששים כיבר ע"פ שלא נתן אלא אחת וד' ר' ורבנן סבר סכך בעי קרא ור' ורבנן בהא פליין ר' סבר גבשות הרתי משמע ורבנן סבר נפשות דעתלמא משמע ודכלו עלמא ש אם למקרא ויתניא ⁽⁹⁾ לטעפת לטעפת לטעפתות "הרין" כאן ארבע דבריו ר' ישמעה ר' ע"ז אמר אינו ציריך טש בכחפי שתים כת באפריקי שתים אלא לעולם פליין והני מייל כי פליין היכא דרשוני קרא ממוסורת אבל האי חלב וחלב דכי החדרי יונחו יש אם למקרא והרי וראה וראה דכי הדרי יונחו ופלויו ריתניא יהנן בן דדרהכאי אומר מושם רבינו יהודה בן תמיוא ⁽¹⁰⁾ כי הטעמא בא' ימעינוי פטור מן הראה ⁽¹¹⁾ שניא' יראה יראה לראות בשתי עניין אף לראות לראות מה לראות בשתי עניין אף לראות בשתי עניין אלא אמר רב אהא בירה דרב איקא אמר קרא ר' לא תחש גדי דרכ בישול אסורה תורה תנוי רבנן דיני מוניות בשלשה ואם